

Cumpărarea albinelor: când, cum, câte?

(extras din „Albinăritul pentru începători” de Franz Lampeitl)

Perioada indicată.

Coloniile de albine se achiziționează cel mai bine primăvara sau vara. Primăvara este momentul optim pentru începător deoarece coloniile își pot începe dezvoltarea lor. Apicultorul se va bucura văzând că spațiile dintre faguri se vor umple de albine care își încep treaba și, în zilele cu temperaturi exterioare de 15-20°C activitatea de zbor este stimulată. El poate fi și dezamăgit când, de exemplu, una dintre colonii roiește și acest roi poate fi pierdut din cauza lipsei de experiență. Se mai poate întâmpla ca, în loc să se întărească, primăvara, coloniile să scadă numeric. Cauza poate fi o zonă din vecinătate tratată cu mijloace chimice de combatere a dăunătorilor, devenită periculoasă pentru albine, cum ar fi o livadă sau o cultură de plante tehnice. Dezamăgitoare este și pierderea mătci.

Procurarea coloniilor de albine vara sau toamna este recomandată începătorului când coloniile tinere au mătci tinere și eficiente. Dezvoltarea coloniilor tinere este stimulată de o hrănire adecvată până la formarea ghemului de iarnă odată cu ultimele zile de zbor. Practica este alta dacă colonia este procurată primăvara. Lucrările la colonii, toamna, sunt mai puține. Ele se încheie cu strângerea hrănitorelor și pregătirea coloniilor pentru iarnă. Nu se recomandă procurarea coloniilor iarna. În acest anotimp este imposibil să se facă o apreciere asupra coloniilor, începătorul ar fi dezamăgit când coloniile plasate în grădină să nu zboare. El este curios. El vrea să vadă dacă ceea ce a citit sau a auzit despre comportamentul albinelor se adevărește în practică, vrea să le observe, ceea ce iama este imposibil.

Se vor achiziționa numai colonii sau rase bune, dintr-un motiv special: începătorul este sfătuit să nu își înceapă alcătuirea stupinei cu roiuri de albine. Este totuși o frumoasă experiență introducerea unui roi în stup. Totuși este mare probabilitatea ca din această colonie, provenind dintr-un roi de albine roitoare să se formeze, în anul următor, alți roi. Acest lucru dă o anumită incertitudine în îngrijirea coloniilor și chiar o anumită dezamăgire, mai ales când roiul este pierdut. Înclinația spre roit este legată adesea de agresivitate. Asemenea albine l-au făcut să sufere pe începător și familia sa și i-au îngrozit pe vecini. De aceea este foarte important să se procure albine blânde, cu stupul lor cu tot.

Numărul corect de colonii.

Numărul de colonii la începutul alcătuirii stupinei este de o importanță esențială. Un începător care avea cumpărat un pavilion de 20 de stupi, la sfârșitul anului nu mai avea nici unul. Un altul era zgârcit. El nu achiziționa decât o singură colonie. Nici aceasta nu mai trăia la sfârșitul anului. Primul pavilion era suprapopulat. Multe din lucrările care trebuiau efectuate nu au fost făcute din lipsă de timp. Urmarea: coloniile au murit.

Cel de-al doilea începător a suferit din cauza lipsei de experiență practică și din cauza curiozității exagerate a apicultorului începător. Nu e nimic mai dăunător pentru o colonie decât să fie verificată în fiecare zi. Întreaga armonie este tulburată și nu mor numai albinele tinere ci și matca. Ele cad din faguri și nu mai reușesc să ajungă înapoi la stupi. Dezvoltarea este înfrânată.

De multe ori nenumăratele tulburări sensibile sunt observate prea târziu și când se iau măsuri acestea sunt tardive.

Numărul corect de colonii pe care ar trebui să le plaseze apicultorul tânăr în stupina lui este de 3 până la 5. În ciuda intervențiilor necesare și greșelilor, este neverosimil ca, de exemplu, să moară simultan toate cele 3 colonii. Dacă o colonie

moare, rămân celelalte două. El are posibilitatea să nu își repete greșelile. În afară de asta mai există pericolul ca dacă începătorul își pierde singura colonie, să-i dispară dorința de a mai crește albine.

S-a adevărit faptul că, dacă începătorul este îndrumat și consiliat în permanență de un apicultor cu experiență practică, el câștigă încredere în sine și îngrijește în mod optim coloniile de albine.

Ce stup, ce ramă?

Cea mai dificilă chestiune este pentru un începător alegerea corectă a stupului și măsurii ramei. Hotărârea nu este simplă deoarece piața oferă o multitudine de stupi și de rame.

Se va ține cont de următoarele repere: premisele personale (vârstă, sănătate), oferta de cules în regiune, perioada și locul (culesul timpuriu, culesul la pădure), aspecte ale apiculturii în viitor.

Dacă la toate aceste puncte de reflecție se adaugă și predispozițiile la boli sau vârsta înaintată a apicultorului, se va prefera un stup cu manevrare prin spate, mai ales atunci când se practică culesul timpuriu. Un apicultor tânăr, puternic și care intenționează să meargă la cules la pădure va folosi un stup simplu cu manevrare pe sus, cu o ramă mare, de exemplu Dadant.

În pastoral o stupină cuprinde 20 sau mai multe colonii. Magazinul va fi dotat cu mijloacele necesare. Experiența ultimilor ani a arătat că începătorii întrebuințează din ce în ce mai mult stupi cu manevrare pe sus, cu rame Zander sau stupi Dadant.

Apicultorul staționar care prețuiește cel mai mult recoltele obținute de la pomii înfloriți este favorizat de măsurile mici, de exemplu german-normal sau Neu-Wurtemberg. Acest lucru este valabil și pentru aceia care vor să-și desfășoare activitatea într-o prisacă frumoasă, familială.

În pastoral, când se urmărește să se folosească mai multe culesuri se vor folosi rame cu măsuri mai mari.